



Diasporic  
Literature  
2011



### Επιστολογραφία μιας συνήθειας

Αγαπημένε Άγιο των αμετανόητων παιδιών, Σου γράφω ξανά με το μελάνι μιας αμφισβητούμενης ωριμότητας Στην κόκκινη στολή σου καταθέτω με συνέπεια Τις αδικαιώτες μου παρορμήσεις Ανακαλύπτοντας ξανά την αθωότητα της προσμονής... Στα άσπρα γένια της αιώνιας σοφίας σου Αναζητώ τους λόγους των φτερωτών μου έργων Continue reading →

### Βρόχινο του κόσμου δείλι

Πώς κοιτά η βροχή μέσα στη θλίψη μου Με τα μεγάλα μάτια της συμπόνιας Στάζοντας λόγια παρηγόριας Που δεν αγγίζουν την απόγνωσή μου Πλάκες υγρές, υγρές φωνές Λυγμοί που ξέσπασαν χωρίς μαντίλια Να φράξουν τη βουή ψυχής θρυμματισμένης Continue reading →

### Ακόμα

Ακόμα φυσάει τα βράδια απ' τη θάλασσα Δεν έχουν κοπάσει από αλάργα οι ψιθύροι Δε θα κοπάσουν Οσο ξυπνά ένα γεράνι Κάθε πρωί στο χτύπο της καρδιάς Και κάθε μέρα πιο κόκκινο, πιο ζωντανό πετιέται Φιλώντας παθιασμένα μιας σκέψης την απαντοχή Δε σταματά ένα πουλί να δραπετεύει απ' το σκοτάδι του Continue reading →

### Συνάξεις

Στη βεράντα μιας Κυριακής Οι ίδιες συνάξεις Όμοιες αναχωρήσεις του ανθρωπίνου είδους Σε απάνθρωπες αναφορές Continue reading →

### Τα καλοκαίρια των Ηρώων

Τα καλοκαίρια έρχονται με τα χοντρά παλτά των αναμνήσεων Με βήματα ηρώων που γιγάντωσαν στο χρόνο Κι αφήσαν τις χοντρές πατούσες τους Στο στέρεο χώμα της αγάπης μας Continue reading →

### Συνήθης Βίος

Δεν ήθελες, δε ζηταγες Ένας ακόμα ήρωας να γίνεις Τα βράδια το ψιθύριζες σε μιαν υγρή σελήνη Όταν γινόταν Κίρκη μες στη σκέψη σου Continue reading →

### Ο θάνατος μιας εποχής

Το μέλλον γεννήθηκε μια νύχτα παγωμένη Σε μαιευτήρια με ηχομόνωση ισχυρή Το κλάμα του δε διαπέρασε την άγνοιά μας Continue reading →

### Σαν Πηνελόπη

Χρόνια κοιτάω τον ορίζοντα Με τα μικρά, μεγάλα μου ερωτηματικά Μα εκείνος δε μιλάει, δεν ανοίγεται Μου στέλνει πάντα μια φουρτουνιασμένη θάλασσα Μιαν οργισμένη Σαλαμίνα Με τα αγάλματά της όρθια Να κουβαλάνε στα κομμένα χέρια τους Τον πληγωμένο τους καιρό Continue reading →

### Της Αγάπης η Τριανταφυλλιά

Κοιτάζω τις φωτογραφίες που μου φέρανε Αυτοί που γύρισαν απ' του Βορρά τα μέρη Αυτοί που θέλησαν εκεί να επιστρέψουνε Περνώντας μέσα από τα τεχνητά των άλλων σύνορα Continue reading →

### Δευτέρες

Πρωί ... Κι ο δρόμος ξυπνά με τη νοσταλγία μιας περασμένης Κυριακής Άλλη μια μέρα που δε χάιδεψε τις μικρές μας αταπάτες Στα χειμωνιάτικα λιμάνια τα σχοινιά κρατάν τα πλοία Χοροπηδούν ερωτικά τα κύματα στις πλώρες τους Αγγίζοντάς τα με τον αφρό της εγκατάλειψης Continue reading →

### Καινές Διαθήκες

Αγαπάτε τ' απρόσμενο Αυτό μπορεί να ξυπνήσει την Αλήθεια σας Συγχωρείτε το λάθος Αυτό μπορεί ν' ανοίξει τους δρόμους μιας επιστροφής Continue reading →

### Ορίζοντας την Ευτυχία

Είναι ... Ο στίχος μιας αγάπης Το βλέμμα ενός έρωτα Το κελάρυσμα ενός παιδιού Το ποίημα ενός φεγγαριού Το φιλί μιας ξελογιαστρας μέρας Οι καθημερινές μικρές νίκες Μελλοθάνατης ζωής Κι είναι... Continue reading →

## Αναστάσιμο

Τώρα που το μικρό χελιδόνι Φιλά ξανά της πασχαλιάς τα μύρα  
Τώρα που το κόκκινο δεν είναι μόνο αίμα Αλλά κι αγάπη του  
φωτός και της υπέρβασης Τώρα μπορώ να ομολογήσω τους  
καινούριους ήχους Μίας ανάστασης των έγκλειστων ελπίδων  
Continue reading →

## Αναμένοντας

Οι παπαρούνες κουβαλάνε τη θλίψη ενός Θεού Σκύβουν, κοιτάνε  
την ψυχή του Καθώς κρατάει αγκαλιά τα πάθη των ανθρώπων  
Μέσα στα Πάθη της Αγάπης Continue reading →

## Ο βιασμός μιας αθωότητας

Βλέμμα θολό Από αρρώστια λες βγαλμένο Χείλη που κάποτε  
κρατούσαν Στην άκρη ένα τριαντάφυλλο Μα το ματώσανε τ'  
αγκάθια Continue reading →

## Κάθε που μπαίνει Απρίλης

Μες στις πλατείες της ένδοξης μας μνήμης Από τις μαρμαρένιες  
χούφτες Από τα όπλα π' άδειασε ο τίμιος αγώνας Φτεροκοπούνε  
τα λευκά μας περιστέρια Οι λευκές μας προσμονές Φορώντας  
του Γρηγόρη τη στερνή ματιά Του Βαγορή το φλογισμένο στίχο  
στ' απανώχειλο Και τότε δες πως στις αγχόνες όλες Ξεψυχάνε  
μόνο όσα ζήσανε νεκρά Continue reading →

## Χώρα του ανατέλλοντος φόβου

Εημέρωσε μες στο σκοτάδι Και δε χαρήκαμε τις πρώτες  
ηλιαχτίδες Απ' της Ανατολής τα μέρη Κοιτάξαμε μόνο ετούτο το  
περίεργο χρώμα Από μια μέρα προδομένη Continue reading →

## Διαδρομές μιας Κυριακής

Η Κυριακή μυστικοπαθής Κρύβεται σε συνοικιακά  
ζαχαροπλαστεία Παραθαλάσσιες καφετέριες Με θέα του  
ορίζοντα του απογεύματος Continue reading →

## Πενταδάχτυλος

Άλλη μια μέρα που το βουνό Κοιτούσε ίσια στην ψυχή μου Κι  
εγώ, καθώς με απομάκρυνε Του ξένου το σημάδεμα... Continue  
reading →

## Μεταμφιέσεις

Μου λες Το επιβάλλουν οι καιροί Οι μουσικές που κυνηγούν τις  
εντάσεις Οι ρουτίνες που διψούν για αντιστάσεις Οι κόσμοι που  
δε μέλλεται να φτάσεις Στο μικρό, το πληκτικό της μέρας βήμα  
Continue reading →